

Dimecres, l'OSV va tocar el 'Rèquiem' de Mozart en un concert exclusiu per als mecenes del Palau ■ LORENZO DI NOZZI

L'Orquestra Simfònica del Vallès i Els Comediants conceben un concert inaugural amb Mozart d'aliat

El Palau s'ho fa amb teatre

Maria Palau
BARCELONA

Té raó Enrico Onofri, primer violí del reputat conjunt barroc Il Giardino Armonico, quan pinzella l'estereotip del món de la música clàssica, eternament interpretada per uns personatges "vestits de frac, rígids i molt seriosos" com si els temps no canviessin per a ells. És clar que imaginar-se una cosa diferent d'entrada fa una mica de basarda...

Que ningú pateixi pel que passarà aquest dissabte (19h) al Palau de la Música Catalana en el concert inaugural de la nova temporada: els músics de l'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) i de l'Orfeo Català no es disfressaran de pallasso; ni Marta Mathéu (soprano), Gemma Coma-Alabert (mezzosoprano), David Alegret (tenor) i Pau Bordas (baix) faran la vertical al mig de l'escenari. Ara bé, tots actuaran de manera diferent de com ho han fet fins ara. "Tenim l'obligació de ser creatius", exclama el president de l'OSV,

Jordi Cos. Doncs això no ha fet res més que començar.

La culpa la tenen Els Comediants, que s'han infiltrat en els assajos i en la rutina de l'orquestra titular del cicle dels concerts simfònics al Palau per enginyar-se una nova manera d'entendre la música clàssica. De "co-

Enrico Onofri dirigirà dissabte un 'Rèquiem' molt vital i un rap sobre el genial compositor

municar" la música clàssica, diuen. Amb el punt just de rauxa, i molt seny per evitar eclipsar el protagonisme de la música.

Els primers resultats d'aquesta aventura lluiran dissabte en el concert *Mozart: rèquiem d'ombres*, oberta a gestos escènics i es-

cenogràfics insòlits del tot. L'arquitectura de Domènec i Montaner i, en especial, les muses del Palau, entraran sense complexos en aquest joc teatral. I poca cosa més han volgut revelar els artífexs d'aquest invent, en espera que l'efecte sorpresa animi la gent a anar al Palau. Es preveu una molt bona entrada per la conjunció de tants factors excepcionals, intervenció d'Els Comediants a part. No cal dir que un *Rèquiem* de Mozart és tot un *Rèquiem* de Mozart. Però agafa una altra dimensió si el dirigeix Enrico Onofri. Per rar que soni, una dimensió més vital. "És un *Rèquiem* nou i diferent. És un *Rèquiem* molt viu", indica Cos.

L'influx *comediant*, "subtil però especial, molt poètic", també es farà notar en les altres dues peces que configuren el concert, i que ve a ser una mena de passeig musical per la vida i la mort de Mozart. Així, la vetllada s'obrirà amb una de les primeres simfonies que va compondre el geni (la *Simfonia*

núm. 10, en sol major), i a continuació atendrà l'estrena mundial d'un rap dedicat a Mozart, una gosàdia del compositor mexicà Sergio Cárdenas.

Per als responsables del Palau, aquest concert inaugural està impregnat de l'esperit que volen que tingui el conjunt de la programació. Un esperit renovat i que mira sense por al futur. Si més no, el lema de la temporada ho evoca: *Una temporada única*. I a més, s'alia amb un dels propòsits que té subratllats el director general, Joan Oller, en el seu pla: atraure nous públics. Si cal picar l'ullet a altres àmbits de la cultura, es fa sense problema, amb convicció. A més d'Els Comediants, l'actor Sergi López també intervindrà en la temporada (farà de narrador del concert de l'Orquestra Simfònica de Galícia, el 4 d'abril). I no només es confia en el teatre per captivar els nous públics. Una exposició d'Antoni Tàpies (del 25 de maig al 4 de juny) també pot ser un bon atractiu per visitar el Palau. ■